

3 ПАРТИЙНОГО РУХУ

ЗРОБИТЬ КОЖНУ ФАБРИКУ ТВЕРДИНО КОМУНІЗМУ.

"Ми не будемо масової Комуністичної Партії, яку можна-б зреорганізувати на основі фабричних груп; ми організуємо Комуністичну партію на основі фабричних груп, щоб в той спосіб збудувати масову Комуністичну Партію".

Фабричні групи мусять стати основними складовими частинами Компартії.

Одним з найголовніших рішень п'ятого Конгресу Комінтерну є рішення відносно реорганізації всіх Компартії з теперішньої територіальної форми організації, на форму фабричних ячейок.

При формі цих фабричних ячейок, їхньої будови, діяльності та політичного значіння, замішання і непорозуміння є очевидне. Це питання в нас так мало розбиралося, що пересічний член нашої партії уявляє собі такий фабричний гурток як пропагандову групу, створену для якогось неясно означених цілей, без більшого організаційного призначення. Це помило розуміння цього так важкого питання, було причиною того, що ми як партія приписували так мало значіння цій новій формі організації, уважаючи фабричні групи як розгалуження партійних відділів, які можуть відігравати тільки другорядну роль в організації.

Правильне розуміння є зовсім відмінне. Шапові ячейки, або фабричні групи мусять стати головними основними частинами партії; кожна з них має функціонувати як відділ, відчувати мітінги, збирати членські вклади, приймаючи нових членів, проектувати і розвивати активність групи, вибирати і вислати делегатів до Ц.М.К. і взагалі будувати в нутрі фабрики чи копальні дійсну і виразу фракцію Компартії. Своєю активністю і умілим провадом в щоденному змаганні має вона здобути і розширити вплив партії, та при тому вказувати робітничу потребу дійсної, жнцеві боротьби — боротьби за робітничу владу.

На наш аргумент, що ми в Канаді не можемо на такій лідставі організувати партію, задля обмеженого числа партійних членів, товариші з Організаційного Бюро Комінтерну відповіли, що ми перевернули питання до гори ногами.

Вони відповіли: "Ми не будемо масової Компартії, яку можна-б зреорганізувати на основі фабричних груп, — ми організуємо Компартію на основі фабричних груп, щоб в

той спосіб зорганізувати масову Комуністичну Партію".

Партія зорганізована на такий спосіб зможє кожне важливе питання кинути впрост до фабрики та використати кожну найменшу подію в користь партії.

Труднощі реорганізації.

Поклихо все гаразд. Ми знаємо, що це таке фабричні ячейки і чого ми від них сподіємось, одначе актуальна реорганізація партії на основі ячейок відкриває перед нами не мало серйозних проблем.

Насамперед вирінає проблема янзикових секцій. Незалежним фактом є, що наша партія збудована на основі янзикових секцій і жаді організації користі фабричних ячейок, які пірвуть ті вузли, якими зв'язані члени в секціях, їх не задовольт.

Другою важною проблемою є розсїяний характер місць, в яких наші товариші працюють. Очевидно, що відділ, якого члени розпоршені так, що ніде двох разом не працює, представляє собою дуже мало виглядів на успішне переведення такої реорганізації, хоч фактично такий відділ в короткому часі може досягнути такого числа членів, а то ще і більшого, чим мав попередно.

Під цим зглядом наші товариші кравецького, майнерського і залізнодорожного заняття, знаходяться в незвичайно сприятливих умовах. Багато наших відділів складаються з членів, які працюють в одній і тій-же самій індустрії.

Майнерські відділи майже в цілості складаються з тих же самих членів, з яких мали-б складатися при новій формі організації. Ріжніца тут тільки в тому, що вони провадять свою роботу як територіальні відділи, а не як ячейки.

Фундаментальна підстава комуністичного руху.

Це і є самий корінь проблеми. Перебіня партії з теперішньої її форми на партію вкорінену в фабриках, шахах і майнах, означає щось більше чим саму фзичну перебудову. Цим спричиниться до цілковитого перебіня самої партійної роботи. Цим перенесеться всю головну струю партійної діяльності з мітінгів в партійних локалях, до фабрик, чим створюється міцний, нерозривний контакт між партією і масами. Організуванням і провадженням, умілим провадженням боротьби проти роботодавців за фабричні комітети та за робітничу контролню індустрії, треба направити хід боротьби на

комуністичний шлях, до боротьби за робітничу владу.

Можливо, що деякий захоплений цим планом товариш може сказати, "так пощо-ж чекати, починаймо зараз таки цю реорганізацію". Та проте сама ця справа не така легка.

Було-б це дуже гарно, коли-б ми взяли собі котресь місто, поділили його на округи, списали всі фабрики кожного округу, перегрупували своїх членів, що працюють в цих фабриках, в фабричні групи, з представниками до Ц.М.К., описали зробили це саме в другій, третій і всіх прочих фабриках, доки не перейшли-б ціле місто. Таке ми повторили-б в кожному місті, аж цілий дістрікт привив-би нову форму. Тоді скікали-б дістріктову конвенцію, вибрати-б новий дістріктовий комітет, зареєструвати нову форму організації.

Це ми можемо зробити тільки в деяких округах. Інші звичайно не потребують перебіня організації форми, тільки перебіня місця їхнього ділання. Однач грунтовою перебіною партії в цілості під теперішній час є немислим.

Ми мусимо перевести перебіну нашу партії, плянуючи свою роботу так, щоб звичайна партійна діяльність привела наше партійне членство до правильного зрозуміння революційної вартости шапових груп та ясного поняття фундаментальної ріжніци між такими шаповими групами а теперішньою територіальною формою, а також свідоме бажання такої зміни.

Це означає, що ми мусимо погруппувати всіх своїх членів по фабриках і шахах. Члени, які працюють в одному підприємстві, мають бути організовані з членами інших відділів, що працюють в тому самому підприємстві, в одну групу. Ці групи мають давати зв'язи зі своєю діяльністю на відділних мітінгах.

При пересаджуванні партійної діяльності з відділових локалях до фабрик і шапів, треба серйозно застановитися о скільки це можливо, зробити таку роботу головним фактором фабрики. Такі початкові групи будувь вже дуже близько до повніе намічених шапових груп. Заступити місцї тамтих вони не можуть під жадним зглядом, а тільки працюють нам можливість дійсної перебіни і улекшати її переведення.

Об'єктивні умовини в нас такі, що до цілковитого перебіня візьме ще не мало часу. Небадє і необдумане переведення цього пляну може дуже легко

спричинити замішання, в якому знищились-б всі можливі користі, які можна-б досягнути в противному випадкові.

Взагалі, переводити цей плян в життя можна тільки під провадом Ц.Е.К. партії, та й тоді треба бути обережним.

Приноровляючись до вищевказаного пляну, беручи живучу, активну участь в фабричному життї, ми можемо акорінтувати нашу партію в фабрики, копальні і у всі інші підприємства та зробити їх дійсними твердинями Комуністичної Партії.

ТИМ БАН.
(З Бюро У.С.К.П.К.)

МАСОВЕ КОМУНІСТИЧНЕ ВІЧЕ В ТОРОЛД, ОНТ.

Минулого місяця відбулося в Торолді масове віче, скликане Відділом Укр. Секції К.П.К. Віче отворив організатор, а бесїдинки були т.т. Босович з Торонто і місцеві товариші. Бесїдинки своїми цікавими проблемами зробили велике вражіння на присутніх. По 4-ох годинах промов видно було, що агромаджені робітничі цікаві

були слухати іще довгий час. Але Драм.-Снів, Гурток ставив вечером представлення, тому треба було замкнути ніче.

Сала була заповнена по бєрєг. Від довгого часу на масових вічах не можна було побачити такого числа робітників і робітниць. Це є доказом, що робітництво йде за Комуністичною Партією.

Помимо того, що наш відділ не має багато членів, однач живіє надїє, коли побачить, що робітництво цей місцевості прихильно відноситься до його праці і йде за його провадом. Ми радїємо, що вже проминули ті часи, коли на згадку про повалення нїнїшньої капїталїстичної системи робітництво відверталося і не хотїло слухати. Нїні всі робітники з великою охотою слухають комунїстичних промовців і вітають їх промови грїмкими оплесками одобрєння.

Ми радї присутности такого великого числа наших класових товаришів на вічу і дуже вдячїні промовцям за їх труд.

За Віділ У.С.К.П.К.
М.Слободян, Ф.Павлюк, організатори секретарі.

були приділили 2000 номїх перєдплатників! Це не лишє буде 2 тисячі перєдплатників і забезпечення нашої газети, але й збільшиться наша армія новими борцями, ядучи разом з нами сїзю в бїг до свїтлого ідеалу — освободження працюючого люду з янзиску капїталу.

В цїм мїсяці ми повинні сїзю і з авзяття працювати для своєї прєси, бо в цїм мїсяці ми святкуємо 7. річницю пролетарської революції, з котрої повстав Союз Радїських Соціалїстичних Рєспублїк.

См лїт мїнає як пролетарська революція потряса цілим буржуазним свїтом, і нїкї підпори Морганів та Досї його не втруть, бо їм валиється капїтал.

Робітничя прєса якраз є тїм сильним мотомом, який розбиває твердинї капїталїзму і промовує дорогу правди. Додаймо сили тому мотомовї! Борїмє самї разом з нїм, бо боротьба за справу повноволєної янзис є солодкою.

Але без помоці прєси ми не є в спроможнї боритися з капїталїстичною стоголовою гидрою, яка висувається на кожнім кроці проти робітничої янзис.

Отже ми кїнчємо:
Хай жинуть "Укр. Роб. Вісті"! Хай жинє журнал "Робітництво"! Даймо їм матерїальну помїч! Зберїм для них армію номїх перєдплатників в листопад!

За мїсячний комітет кампанії в користь "У.Р.В." і "Робітництво", Іа. Лїпшак, секр.

МОЇ ДУМКИ.
Колдерст, Атл.

Наближається листопад, мїсяць до помогти нашїм робітничо-фермерськїм прєси. Про це всі ми, робітники і фермери, повинні добре пам'ятати і кожного дня в листопадї собі повторити: "Нїні я обовязково повинен щось зробити для своєї прєси. Або приділити її перєдплатника, або зібрати щось на прєсовий фонд".

По моему лїпше приділити нового перєдплатника, а з старого сколектувати щось на прєсовий фонд. Так повинен зробити кожний перєдплатник.

Ми, коли перєдплатимо свою робітничу газету, або даємо на прєсовий фонд, то платимо не за папір і не за роботу, навїть не за перєсилку, але за науку, яку "У.Р.В." прїносить нам три рази на тиждєнь а "Робітництво" два рази на мїсяць. А наука для нас є така, що вїтє нас, як борїтєся за повалєння капїталїстичного ладу.

Капїталїсти і їх прєса намагаються на робітничу прєсу, хочуть її знїщити тому, що вона хоч не велика, але докїмало повинає брєхнї і обманства янзисукавцїм.

Робітничя прєса тому так помалу розвивається, що робітництво і фермерство невідомє, не знає значїння ваги робітничої прєси. Капїталїстична прєса тому дуже поширена, що в багатї робітничї та фермерськї читачї. А читачї вони ті, тому, що прєса пїдїивається під тоїну. А тимсамим хитро-використовує тоїну, дурить її і робітничу, а нїмало, а навїть робітничї нацькує на робітників.

А робітничя прєса дає здорову науку, не запобїгає ласки, не пїдїивається. Вона здобує маси прямим шляхом та щє янзисовим. А це дуже важко зрозумїти невідомому робітничої.

Є так робітничї, що люблять хвалитися тим, що вони багато читають газет і книжок, а коли прїйдуть до розмови про якусь книжку, то з гарних слів видно, що той робітник і поняття не має про що в тїй книжцї пишеться. Це дуже небадє. Не треба самого себе обманювати. Так само не треба ні себе, ні когось дурити, що я попрацюю в листопадї для своєї прєси, а потїм і листопадї мине, а праці тої нїхто не бачив. Кра-

КУТОК НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПРИВІТ ТОВ. ІРЧАНОВІ.

Отримавши журнал "Робітництво" з 15. жовтня, я побачив велику несподіванку, а це фотографія пролетарського письменника т. Ірчана на окладїнцї. Менї видалося, що це фотографія, але Ірчан живий стоїть перед мною, якого так бажав побачити. Чому? — Не в силї відповісти, тільки скажу, що хто читає його твори, присвячені робітничїм класї, в того певно є охота побачити й самого автора. Коли я йшов з дочкї і стрїнув товаришів, я спитав, чи вони мають вже "Робітництво". Вони відповіли, що ні та поспїшати на пошту.

Дома перечитав я статтю т. М. Волїнича п. н. "Десять лїт літературної праці М. Ірчана" і менї забажалося зложити на цїм мїсяці пролетарськїй привіт т. Ірчановї та подяку за його невтомну десятилітню працю для користї працюючих. Тов. Ірчан здобув велику пошану серед українського робітництва не лише в Канаді, але всюди, де тільки читають його твори.

І нїні, в десяти річницю його невтомної літературної праці, з глибокої душі бажам йому щасливої праці в майбутньому та дожити до здійснення тої хнїлі, до якої прїямує його душа і в великій звільній сїмї працюючих зявляти вільним читачєм.

Пам'ятаймо, що пануюча янзиса підтримує та читавє тільки свою рідну прєсу, а не прєсу капїталїстичну, яка вїрно оборонє панські інтереси.

Так повинні робити і робітничї: читати і підтримувати лишє робітничу прєсу, бо це є наш святий обовязок. Робітничя прєса — це є наш вїзний непохитний прївидник-дорогий звяз.

Хай клїч центральных зарєдів наших організацій для здобуття 2 тисяч нових перєдплатників буде здійснєним.

Напружїм в мїсяці листопадї всі свої сили та доконаймо так важкого діла.

Тїмїнє, Онт. М.К.Імїкович.

ІДІМ ОДНОЮ ЗБИТОЮ ЛАВОЮ НА ПОМІЧ СВОЇЙ ПРЄСІ.

До укр. робітників і робітниць в Гемлтонї, Онт.

Товариші робітники і товаришкї робітницї!

Отїм закїнчємо Вас до великого завдання, яке стоїть перед нами до виконаннї в мїсяці листопадї.

Листопад є червоним мїсяцем для української робітничої прєси в Канаді, якого є: "Українськї Робітничї Вісті" і "Робітництво".

Робітництво по цїлій Канаді вже мобїлізує свої сили в користь своєї прєси, тому й ми в Гемлтонї не лишїмося позади — ставїмо всі перєдплатниками своєї робітничої прєси, яка служить тільки нам, працюючим; даймо їй щїру матерїальну помїч і то всі разом здобуємо нашу лавою; покочим же ворогам робітничої янзис, що ми настїпїли вже докорїх, що без жадних панських локїяхчїмь вїзьмо визавати і редагувати свою прєсу, а одночасно вїзьмо дати їй щїру матерїальну помїч.

Хай не буде анї одного українського робітника, нї робітницї, які не ставїли-б в цїм мїсяці перєдплатниками "Укр. Роб. Вістєв" і журналу "Робітництво".

Пам'ятаймо, що пануюча янзиса підтримує та читавє тільки свою рідну прєсу, а не прєсу капїталїстичну, яка вїрно оборонє панські інтереси.

Так повинні робити і робітничї: читати і підтримувати лишє робітничу прєсу, бо це є наш святий обовязок. Робітничя прєса — це є наш вїзний непохитний прївидник-дорогий звяз.

Хай клїч центральных зарєдів наших організацій для здобуття 2 тисяч нових перєдплатників буде здійснєним.

Напружїм в мїсяці листопадї всі свої сили та доконаймо так важкого діла.

М. ІРЧАН

"БЕЙБІ"

(Фрїтки з щодєнника могого найблїжшого прїятєля.)

(Продовженнє.)

Мабуть тому, що ми тільки "Бейбі"...
"Бейбі" зустрїнула мене дуже радїсно, хоч старалася не показувати цїєї радїсти.

— А вас нема, а я сама, а мама недужа, а тепер гарні днї, а я мушу сидїти дома, а ви собі ходїте...

Це нїби поважно, але у всьому цьому вся любя дїточнїсть "Бейбі". Гимовольї почувую себе рїдїм та нїби соромлюїся, що я так довго бавився.

Мама "Бейбі" худла, старї щокї позапаладїс. Вона ходить, але сумно хїтає головою і як є "Бейбі", то сїдуться бути веселою. А як тільки я в кїмнати, то зїтхає:

— Що буде з нею, як мене не стане?...
І мовичить. Довго-довго мовичить задївлена в землю. А я розумїю. Ах, як дуже розумїю! Бїдї я люблю матерї-робітницї, матерї, яка аж тепер раптово відчувала велику трївою за долю своєї єдиної дочкї. Але яка-ж рада цьому? Кругом глушина. Мїсто гамїрне, в ньому четверть мїліона людей, але кожний живе про себе. До речї у голові велике горе матерї-зарибнїци в керєвнєвому домку робітничого кварталу?

— Старенька мати, докочуючись до останнього порогу свого життя, терпеливо вижидавочї останню колїчкї в серце, сїдїть перед мною такою безомїчною, такою безпорадною, як "Бейбі". А колись їй вона була живою-веселою "Бейбі"... Та це тільки сов...

Згадуються слова:
— О "Бейбі", "Бейбі"! Не все будеш ти ми-

лю "Бейбі" з прекрасними-ясними очима і сонячною усмішкою...

І ось за це неванджу себе. Чому такі думки лїзуть в голову? Хїба-ж це "таємниця, що всі ми не стоїмо на-одному мїсцї а котїмоєсь все далї і далї? Порїз за порогом, аж до останнього? Нї, нї, не це! Не це! Мене болять, що отї прекрасні "Бейбі", що всі ми, не знаємо за час нашого життя нї одного ясного-спокойного дня. Мене болять, що ми котїмоєся по гострих колїчках і що кожний день давить нас, душить, прїгнає до землі. От як хотїв-би я схватити всі отї "Бейбі", всі отї матерї-зарибнїци, всіх тих, що день в день відливають сажу і порох, що поглухли від невгомного таракхоту машин і на старости лїт сумно хїтають головами та безнадїсно, безрадно шепчуть:

— Що-ж буде з нею, як мене не стане?...
— Як-би так можна всім їм випити з кровї ту страшну отруку, яка зробила їй рабами щє з часів "Бейбі"! Щоб їм янзиди вони янзїм. розумом і щєб весело-бальорю крикнули:

— Ах, як багато нас!

А то вони розсїяні, розгубленї, забути. Кожний для себе пан і кожний для себе раб. І паперовї квіти видїються запашними, дійсними...

О людї! Всї ви тільки "Бейбі", але я ваш рїдний брат. Котїмєся радї, може перед нами ростє янзїй розум, який слїпучим сонєсом воєскресить в нас бадєорьсть, гордїсть і пїзнаннє гїднїсти людини, як рївної дїтнини матерї природї.

8 серпня 1924.

Пїсєя вчорашньої розмови з матомою "Бейбі" я довго в нїч не мїг заснути. Думав і сам не знав про вїщо. Чомусь згадїлися давнї, пропавшї дїтячі лїта. Бувало на дворї замїтлїв мороз, а нас пятеро тиснемєся на печї, пусуємо.

А потїм куплять осєдлєця і це велике свато для нас. Один осєдлєць на осмеро душ. І

мама дїлить. Батьковї хїст і молочко, дїтям по тоненькому шаматочку, а сама здобовляєтєся головою. Станє бїдна під печєю і сєє суху голову осєдлєця й нїкому навїть догадїтєся, що там емєє чого сїсти. А дїти з пєчї:

— Мамо, дайте ї нам!...

І добра мама дїлиться з ними щє й тою головою. А в зажурєних очах найбїжнїша і найбільшя любов до нас, пусїть.

Мамо, мамо! Як все це мнїдулось. Розгубїлиєсь ми. Ти там, за широким океаном, я тут, мов оканжїнї. І я вже не знаю тепер, хто мїя мама. Так багато їх печальних, зажурєних, що всіх їх однаково люблю і шаную.

9 серпня 1924.

З Кїви одержав листа від невідомої менї людини. І дївуєся і чомусь радїю. Це ж з то-го Кїви, на бруку якого ще не прїсїдїла моя кров пролїтєла за це, щоб вїбити мїї пєкучїй бїльвєв гурлях. Пише ця людина:

Менї захотїлось написати листа Вам від себе. Може тому, що про Вас казав мїй брат а може тому, що Ви в далєкїй Канаді, на далєкїй пївночї, про яку я стїльки мріяв в дїтнїствї, про яку може мріяю і зараз.

Вам мабує це дївно, тому що Ви мрїєте про Україну. Так і я-б мріяв і мрїїтє є про що, але Ваш мрїєв радїє, а мїої тільки мрїє, тому ще більш прївабляє! А про те не Вам мабує мало цікаво?

Я вїкнїчую драму і страшно хїлєлюєся за її майбутнє, може тому страшно, що прїйшло 25 рокїв життя, а я досї ховалєся зї своїми творамї, а зараз вїрїшлєця: "мусїть жити"... І тоїу може пишу і Вам про це і буду казати другим, аби не можає було заховатєся знову.

Але кїнчємо. Бачу, що мога-б писати Вам довго-довго. — чому, мабує тому, що Ви так далєко і що Ви мене зовсїм не знаєтє...

Дївня рїч. Читаю цього листа і видєвається менї рїдїм. Мимовольї уявляю собі поставити нїколи небадєної-невідомої людини, який захотїлось написати менї в далєку Канаду кїль-нє ширїх слів. І чомусь стає перед очима "Бейбі" і багато-багато американськїх "Бейбі". Які

всі вони маленькі та порожні в порівнанні до молодї сїднїї Европї! Ось хоч би їй змаша "Бейбі". Вона говорить про це, що навчили її далєкї від життя її матерї-зарибнїци люде. Вона така поверховна, як цїла Америка. Знає вона прекрасно літературу, але в тїй літературї немає того, чим вона живе і чим повинна в майбутньому жити. Американськї "Бейбі", це одна з наймїцїшїх опор реакції. Бо мозкї "Бейбі" найлєкше затрїоти. А поза цїм зелєною приманчивою й облудною скатєртю стелїтьєся перед очїма всіх "Бейбі" зелєний долар. До цієї скатєрти рвутьєся всі, падуть, мучаться, вкїнці йдуть на найпоганїшї шляхї, обманюють інших, використовувють, окрадають і пївножно читають бїблїю. Чи не кожна сьбоднянїша "Бейбі" переходить в далєких своїх лїтах що дорозу? Бо зелєна скатєрть долара вже від десятих рокїв тягне до себе блудними вогнями всіх. Тягне, щоб мучити, замучувати, витїгати жижи, сушити мозок і вкїнцї прїгнїтати до землі.

10 серпня 1924.

Ходив сьбодня до конторї в мїстї, зоблї допанати на живнє. Треба-ж жити! Бїля вогонї будинку бїльш сотнї робітників. Однї сьваряться, нїні стоять спокїйні пєкурюючи безнадїсно люльки, щє нїні пхаються вперед. Контору відкривають аж в девятї ранком, але ми вже облягїли її від сємї. Вкїнцї появилїсь урядовї з безлічно байдужими обличчями. Терпеливо ждали всі, доки не покличуть. Але когда зменшувалєся майже непомїтно. А перед вечєром я все ще стоїв про сєредїні юрбї і дїждєся, як лїсий чоловїк крїзь нїє прогнїтує вїз з порога конторї:

— Сьбодня вже нема роботи. Прїходїть завтра!...

Ми покрутили головами, дєхто закїяв, плюнув в бїк і всі розїйшлиєся хто куди.

(Далї буде.)

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!
УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Одїнокий часом в Злучєних Дєржавах, який в дїяности заступєє інтерєси працюючого люду. Виходїть кожного дня окрім дєржавних свєт.

Обовязком кожного українського робітника є стати перєдплатником цього часопїсу. В нїм ви знаєтє цїкаві вїстї з шїрого свїта, як також полїтично науковї статї, розвїлєчї, довїсї і т. п.

Перєдплатє на рїк \$9.00.

Пїшїть сєчас на салєуючу адресу:
UKRAINIAN DAILY NEWS
17 East 3rd St.
New York, N. Y.

Кожний класово свїдомий робітник повинен перєдплатувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіцїальний орган Комунїстичної Партїї Канади. Перєдплатє на рїк вїношєць \$2.00, на пїврїк \$1.00. Зашлїть перєдлату такіє щє нїні!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg.,
95 King St., East,
Toronto, Ont.